

medlemmer for det grundige arbejde, vi har haft i Retsudvalget, hvor vi har arbejdet på en meget anden måde, end vi plejer, idet vi løbende undervejs har haft politiske drøftelser og møder med de sagkyndige, som vi selv har udvalgt.

Det er naturligvis helt afgørende for Venstre, at det er borgerne og borgernes retssikkerhed, der er i centrum. Vi har derfor sagt ja til, at borgerne nu også har mulighed for at klage til Ombudsmanden over kommunale afgørelser. Det bør jo, som vi også har fået fremhævet i betænkingsbidraget, være borgernes klager, der er kerneområdet for Folketingets Ombudsmands arbejde.

Det, vi har lagt megen vægt på i Venstre, er så samtidig, at det præciseres, at Folketingets Ombudsmand naturligvis ikke kan gribe ind i det kommunale selvstyre. Det har vi fået betonet i betænkingsbidraget, hvoraf det fremgår, at klager over en kommunal afgørelse naturligvis må ske med fuld respekt for det kommunale selvstyre. Det vil sige, at Ombudsmanden skal respektere den kommunale budgetmagt, og at Ombudsmanden skal lægge til grund, at det er kommunalbestyrelsen, der med respekt for lovgivningsmæssige og eventuelle andre forpligtelser fordeler kommunens ressourcer, og at Ombudsmanden således, hvor der er tale om skønsomæssige forvaltningsakter eller lignende afgørelser, må respektere den lokalpolitiske afvejning og de deraf følgende forskelle mellem kommunerne.

Vi har i Venstre ligesom i de andre partier lagt vægt på at få en drøftelse af: Var der så andre steder i Ombudsmandens arbejdsbyrde, hvor der kunne ske nogle indskrænkninger?

Det fremgår af betænkingsbidraget, at vi har rejst forskellige problemstillinger, herunder om klagerne altid burde have en retlig interesse, og om man skulle overveje en åremålsansættelse af Folketingets Ombudsmand. Det er blevet ved drøftelserne og overvejelserne, som det kan ses i betænkingsbidraget.

Til gengæld har vi i Venstre lagt meget vægt på, at flygtningesager nu afgøres efter det, der er hovedreglen i dansk ret, nemlig et toinstansprincip. Vi har lagt vægt på, at Flygtningenævnet har retsgarantier, der meget ligner domstolens, og derfor er der blevet stillet et ændringsforslag om, at klager over Flygtningenævnets afgørelser ikke kan indbringes for Ombudsmanden, men at ombudsmanden til gengæld af egen drift, hvis der skulle være særlig grund til det, kan gå ind i Flygtningenævnets behandling.

Det er blevet ved det ene udvalg; vi har overvejet andre, og disse overvejelser vil fortsætte i fagudvalgene, hvor vi vil gennemgå andre domstolslignende nævn med henblik på at overveje, om klager over disse nævn ikke skal kunne indbringes for Ombudsmanden, men være endelige.

Helge Adam Møller (KF):

Det er ikke altid, man får ret i det, man siger ved en første behandling, men jeg må indrømme, at jeg med det, jeg sagde den 9. december 1994, og som jeg netop har siddet og gennemlæst, ramte plet, fordi jeg sluttede min ordførertale for den konservative gruppe for halvandet år siden med at sige:

»Konkluderende kan jeg derfor konstatere, at vi er betænkelige over for dele af lovforslaget, men at vi ser frem til en konstruktiv og omfattende udvalgsbehandling«.

Og det fik vi. Omfattende: vi har behandlet denne sag i 18 måneder over to folketingsår. Konstruktiv: ja, vi er jo nået frem til en lov, som næsten alle kan stemme for, når den kommer til endelig afstemning i næste uge. Og det har vi nået, selv om der for halvandet år siden var en del punkter i det lovforslag, der forelå, hvor vi lå ganske langt fra hinanden. Vi nåede efter min mening et resultat, fordi alle gav og alle tog. Og det må konstateres i dag, at ingen af Folketingets partier har fået lige netop den lov, som de allerhelst ville have, men vi er nået frem til et kompromis, som vi synes er godt og rigtigt.

Jeg tror, der var to væsentlige årsager til, at vi blev enige i løbet af disse halvandet år. Den første er, at det er min opfattelse, at alle partier, alle medlemmer i Folketinget betragter ombudsmandsinstitutionen som en særlig og en, man kan vel næsten sige, unik del af dansk demokrati. Man kan selvfølgelig være uenig i enkelte afgørelser fra Ombudsmanden, men institutionen skal der værnes om, den skal der kæmpes for.

Den anden ting, der var årsagen til, at vi blev enige, var, at ombudsmanden jo er Folketingets Ombudsmand. Det er alle de 179 medlemmer, som vælger ombudsmanden, og som kan afskedige ombudsmanden. Og derfor har vi konservative og efter min opfattelse også alle andre partier lagt meget vægt på, at vi arbejdede for at ende med et resultat, hvor man kunne konstatere, at det næsten var et enigt Folketing, der stod bag den lov, der gælder for Folketingets Ombudsmand.